

**Odbor dopravy a silničního
hospodářství**
oddělení dopravy a správních agend

datum
28. února 2022

oprávněná úřední osoba
Mgr. Vlastimil Musil

číslo jednací
KUZL-16782/2022

spisová značka
KUSP-2832/2022/DOP/Mu

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen odvolací orgán/nadřízený orgán), jako orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) a § 94 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), na základě odvolání **xxx**, přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru občansko-správních agend ze dne 19. 10. 2021, čj. MMZL 206242/2021, spisová značka MMZL-165017/2019-ŠuO-PŘ-OOSA-5580/2019, kterým byl obviněný pravomocně shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 9 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a **rozhodl takto:**

- I. **V souladu s § 92 odst. 1 správního řádu se odvolání obviněného xxx proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 19. 10. 2021, čj. MMZL 206242/2021, spisová značka MMZL-165017/2019-ŠuO-PŘ-OOSA-5580/2019 zamítá jako opožděné.**
- II. **Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne ze dne 19. 10. 2021, čj. MMZL 206242/2021, spisová značka MMZL-165017/2019-ŠuO-PŘ-OOSA-5580/2019 nabylo právní moci dne 17. 11. 2021.**

Odůvodnění:

- [1] Výše uvedeným rozhodnutím byl obviněný pravomocně shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 9 zákona o silničním provozu. Přestupku se měl obviněný dopustit tím, že dne 31. 10. 2019 v době blízké 14:40 hodin ve Zlíně, na ulici Kvítková, v místě na železničním přejezdu zabezpečeném výstražnými kříži a dvěma červenými střídavě přerušovanými světly signálu přejezdového zabezpečovacího zařízení a zvukovým signálem, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky TN 892 FJ při jízdě po místní komunikaci ve směru jízdy na ulici Broučkova, nerespektoval výše uvedené světelné signalizační zařízení nacházející se před železničním přejezdem a v rozporu s § 29 odst. 1 písm. a) přejel přes železniční přejezd, ačkoliv je to zakázáno, kdy poté dále pokračoval ve směru na ulici Broučkova. Tímto jednáním obviněný porušil § 4 písm. c) ve vazbě na § 29 odst. 1 zákona o silničním provozu. Za spáchání přestupku uložil správní orgán prvního stupně obviněnému dle zákona o silničním provozu s odkazem na zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon o odpovědnosti za přestupky) správní trest pokuty ve výši 2 600 Kč. Dále správní orgán prvního stupně zavázal obviněného k povinnosti nahradit státu náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

- [2] Rozhodnutí o přestupku doručoval správní orgán prvního stupně na adresu v Polské republice, kterou má obviněný na adrese xxx. Písemnost se vrátila správnímu orgánu zpět s poznámkou doručujícího orgánu Non reclaimé (nevyžádáno/nevyzvednuto). Současně správní orgán prvního stupně rozhodnutí adresoval obviněnému na adresu jeho trvalého bydliště xxx. Na této adrese byla písemnost obviněnému doručena po zanechání výzvy fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu dne 1. 11. 2021. Po marném uplynutí 15 denní odvolací lhůty nabylo rozhodnutí o přestupku právní moci dne 17.11.2021. rozhodnutí opatřil správní orgán prvního stupně doložkou právní moci.
- [3] Dále správní orgán prvního stupně vyrozuměl obviněného do datové schránky právnické osoby xxx. s.r.o., kde je obviněný statutním orgánem, že mu bylo na adresu trvalého bydliště doručeno rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 17. 11. 2021 a je vykonatelné dne 18. 12. 2021. Do registru řidičů byl přestupek zapsán na základě oznámení doručené Magistrátu města Brna dne 3. 12. 2021.
- [4] Dne 6. 12. 2021 se dostavila ke správnímu orgánu na základě plné moci paní xxx, aby nahlédla do spisu a pořídila ze spisu kopie. Dne 16. 12. 2021 doručil obviněný správnímu orgánu prvního stupně odvolání, které na výzvu správního orgánu doplnil. V doplněném odvolání obviněný navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a řízení o přestupku zastavil. Obviněný v odvolání podává podnět k přezkumnému řízení, žádost o navrácení lhůty v předešlý stav, prominutí zmeškání úkonů, žádost o zrušení doložky právní moci. Rozhodnutí napadá obviněný v plném rozsahu, protože je v rozporu s právními předpisy a je ztíženo vadami takového charakteru, že zakládají nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Obviněný poukazuje na to, že žije a pracuje v Polsku. Jeho manželka jako osoba blízká po nahlédnutí do spisu správního orgánu prvního stupně pořídila kopii spisu a tu poslala obviněnému na e-mail. Ze spisového materiálu vyplývá, že měl být předvolán k ústnímu jednání na 4. 10. 2021. Toto předvolání nebylo obviněnému řádně doručeno. Tím byl obviněný krácen na svých právech, tedy být osobně přítomen při ústním jednání, vyjádřit se ke všem skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu, a ke všem důkazům. Jde o podstatnou vadu řízení. Dále obviněný poukazuje na to, že mu nebylo ani nikdy řádně doručeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a cituje závazný právní názor odvolacího orgánu z jeho rozhodnutí čj. KUZL 29096/2021, kterým bylo předchozí rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno, a věc byla vrácena k novému projednání. Konkrétně obviněný cituje body z rozhodnutí [24,25 a 28]. Na základě toho má obviněný za to, že by mělo být rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno.
- [5] Odvolací orgán návrhu obviněného nevyhověl z následujících důvodů.
- [6] Obviněný v odvolání proti rozhodnutí požaduje přezkoumat jeho odvolání zároveň i jako podnět k přezkumnému řízení. Odvolací orgán zamítl odvolání obviněného pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu. Z tohoto ustanovení mj. vyplývá, že **Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřijatelné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí**].
- [7] Odvolací orgán žádné důvody k provedení přezkumného řízení neshledal.
- [8] Ze shromážděných podkladů pro vydání rozhodnutí vyplývá, že správní orgán prvního stupně dostal závaznému právnímu názoru a obviněného a svědky předvolal k ústnímu jednání. Termín ústního jednání stanovil správní orgán prvního stupně na 4. 10. 2021. Písemnost doručoval správní orgán prvního stupně na doručovací adresu v Polsku xxx a na adresu trvalého pobytu xxx. Z doručovací adresy v Polsku se předvolání opět vrátilo nevyzvednuté s poznámkou, že písemnost nebyla vyžádána (Non relcaims). Na adrese trvalého pobytu v České republice se písemnost podařilo doručit fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu. Aby správní orgán prvního stupně zajistil, že se předvolání k ústnímu jednání dostane do dispozice obviněného, bylo předvolání k ústnímu jednání zasláno rovněž do datové schránky právnické osoby xxx s.r.o., u které je obviněný jejím jednatelem. Podle přiložené dodejky byla písemnost dodána do datové schránky právnické osoby dne 23. 9. 2021 a doručena po marném uplynutí 10 dnů fikcí.
- [9] Odvolací orgán nepovažuje za nezákonné, že se správní orgán prvního stupně odklonil od závazného právního názoru vysloveném v bodu [24 a 25] zrušujícího rozhodnutí a namísto ustanovení opatrovníka, se pokusil využít všech dalších dostupných možností k tomu, aby obviněnému doručil předvolání k ústnímu jednání. Spisový materiál prokazuje, že doručovací adresa v Polsku, kde má obviněný pracovat svůj úkol a funkci materiálně vůbec neplní. Obviněný se sice hájí tím, že si na doručovací adrese písemnosti bude přebírat. Skutečnost je ovšem výrazně jiná. Na doručovací adrese v Polsku byla obviněnému doručena pouze jedna písemnost a to zrušující rozhodnutí odvolacího orgánu. Žádné další písemnosti doručované v řízení si obviněný na uvedené adrese nikdy osobně

nepřevzal a obviněným nebyly vyzvednuty. Za takové procesní situace má odvolací orgán za to, že právní účinky spojené s doručováním písemností v řízení mohl správní orgán prvního stupně spojit s doručením na adrese trvalého bydliště v České republice: xxx. Odpovídá to i právní úpravě o doručování písemností fyzickým osobám zakotvené v § 20 odst. 1 správního řádu [*Fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti^{17a)}, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu*].

- [10] Odvolací orgán je rovněž toho názoru, že prostřednictvím volby doručovací adresy v Polsku obviněný celé přestupkové řízení obstruuje a úmyslně požívá výhody, které mu komplikované doručování písemností do zahraničí přináší. Písemnosti vypravené správním orgánem prvního stupně, které ukládaly obviněnému povinnosti nebo byly procesním krokem předcházejícím vydání rozhodnutí ve věci, nebyly obviněným na doručovací adrese v Polsku nikdy vyzvednuty. To se týkalo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým byl obviněný opakovaně uznán vinným ze spáchání přestupku a opakovaného předvolání k ústnímu jednání. Naproti tomu rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušeno, a věc byla vrácena k novému projednání, čímž obviněnému nebyly přiznány žádné povinnosti a nebyl zkrácen na svém právu řídit motorová vozidla, bylo obviněnému prokazatelně doručeno. Podle odvolacího orgánu nejde o náhodu, ale o promyšlenou procesní taktiku. Jak správní orgán prvního stupně, tak i odvolací orgán totiž písemnosti doručovaly jak na doručovací adresu v Polsku tak i na adresu trvalého pobytu v České republice. Protože byly písemnosti doručované na adrese trvalého pobytu obviněného v České republice vloženy po marném uplynutí úložní doby do schránky, mohla se doručovaná písemnost dostat do dispozice manželky nebo jiné osoby, která měla ke schránce na adrese v České republice přístup a sdělit obviněnému obsah písemnosti. Podle toho se obviněný potom mohl rozhodnout, jestli si doručovanou písemnost na adrese v Polské republice osobně převezme či nikoliv. Podle odvolacího orgánu jde o zneužití práva, kterému nehodlá i přes další odvolání obviněného přiznat právní ochranu a odvolání obviněného vyhovět.
- [11] Koncept zneužití práva byl rozveden např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2005, čj. 1 Afs 107/2004-48 „*zneužitím práva je situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někomu jinému nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady lex specialis derogat legi generali vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním (viz. Knapp, V. Teorie práva. Praha: C. H. Beck, 1995, s. 184-185). Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu*“.
- [12] Ve shora citovaném rozsudku čj. 1 Afs 107/2004-48 bylo rovněž zdůrazněno, že institut zákazu zneužití subjektivních práv představuje materiální korektiv formálního pojmání práva, prostřednictvím něhož se do právního řádu vnáší hledisko ekvity (spravedlnosti). Zákon, jenž je ze své povahy obecný, nemůže pojmově pamatovat na všechny myslitelné životní situace, které mohou za jeho účinnosti nastat. V důsledku toho se může přihodit, že určité chování formálně vzato - ve skutečnosti ovšem pouze zdánlivě, odpovídá dikci právního předpisu, avšak je zároveň pocítováno jako zjevně nespravedlivé, neboť v rozporu s určitými základními hodnotami a s rozumným uspořádáním společenských vztahů působí společností újmu. Takové chování má potom povahu nikoliv výkonu subjektivního práva, nýbrž jeho (právem reprobovaného) zneužití. Zákaz zneužití práva však musí být chápán jako výjimka z pravidla. Nelze předem paušálně říci, kdy se o zneužití práva bude jednat a kdy nikoliv. Vše záleží na okolnostech konkrétního případu. Stanovením přesných pravidel by byl popřen smysl a samotná podstata institutu zákazu zneužití subjektivních práv, neboť tento institut se musí vyznačovat jistou obsahovou pružností, aby mohl reagovat na nekonečné množství životních situací, na něž nemůže ve své obecnosti právní norma pamatovat.
- [13] Přitom je třeba doplnit, že obviněný měl celou řadu daleko jednodušších a efektivnějších nástrojů, jak si zajistit i při odjezdu na dlouhodobou práci do zahraničí řádné přebírání písemností. Mohl si zřídit datovou schránku dle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech, požádat o doručování na elektronickou adresu nebo si v České republice zvolit dle § 20 odst. 2 správního řádu zmocněnce pro doručování [*Písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, lze doručit adresátovi, nebo též tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem; úřední ověření není třeba, pokud byla plná moc udělena před doručujícím orgánem*].

- [14] Na základě výše uvedených skutečností má odvolací orgán za to, že správní orgán prvního stupně postupoval správně, když právní moc odvoláním napadeného rozhodnutí spojil s doručením rozhodnutí na adresu trvalého pobytu obviněného v České republice. Z dodejky vyplývá, že na adrese xxx byla zanechána výzva s poučením a písemnost byla uložena dne 22. 10. 2021. Podle § 24 odst. 1 správního řádu platí, že [*Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty*]. Poslední den úložní lhůty připadl na 1. 11. 2021. Dnem následujícím počala běžet odvolací lhůta 15 dnů. Poslední den odvolací lhůty připadl na úterý 16. 11. 2021. Dne 17. 11. 2021 nabylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně právní moci a stalo se vykonatelným. Odvolání doručené správnímu orgánu prvního stupně dne 16. 12. 2021 shledal odvolací orgán za opožděné, neboť bylo podáno po marném uplynutí odvolací lhůty.
- [15] Ve vztahu k námitce spočívající v porušení práva na spravedlivý proces, když obviněný nebyl přítomen ústnímu jednání, odvolací orgán rovněž neshledal pochybení, které by zakládalo nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Správní orgán prvního stupně vyčerpал bezvýsledně všechny možnosti, aby obviněnému doručil předvolání k ústnímu jednání. Doručováno bylo na doručovací adresu v Polsku, na adresu trvalého pobytu v České republice a do datové schránky právnické osoby, které je obviněný jednatelem. V souladu s výše vysloveným právním názorem má odvolací orgán za správné, když správní orgán prvního stupně spojil doručení předmětného předvolání s doručením fikci na adrese trvalého bydliště obviněného v České republice.
- [16] Ve výroku I tohoto rozhodnutí odvolací orgán odvolání obviněného zamítl jako opožděné dle § 92 odst. 1 správního řádu.
- [17] Ve výroku II odvolací orgán deklaruje, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nabylo právní moci po marném uplynutí odvolací lhůty dne 17. 11. 2021.

Poučení:

Podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

Mgr. Vlastimil Musil
referent odboru dopravy
a silničního hospodářství

Vyhotovuje se:

1x xxx, doručovací adresa xxx
1 x xxx, bytem xxx
2x MM Zlín
1x KÚ Zlín